

[Hans Conrad Koefoed.]

talt Ønske om, og det er derfor en Selvfølge, at vi gerne medvirker dertil. Imidlertid kan der selv efter Ændringen ved dette Lovforslag i uheldigste Fald hengaa ca. 9 Maaneder, inden Huset skal fraflyttes, og dette maa forekomme at være et ret langt Tidsrum i de Tilfælde, hvor det er Medhjælperens Skyld, at Tjenesteforholdet ophører. Det maatte kunne være tilstrækkeligt, om Medhjælperen havde f. Eks. 3 Maaneder til at finde en anden Bolig. Jeg haaber, at Ministeren ikke paa Forhaand stiller sig afvisende over for en Ændring i denne Retning, og anbefaler dermed paa mit Partis Vegne Lovforslaget til videre Behandling, derunder eventuelt ogsaa en kort Udvalgsbehandling.

Kristen Amby: Da mit Partis Ordfører i denne Sag ikke kan være til Stede, skal jeg tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger.

Jeg vil anbefale mine Partifæller, at vi behandler dette Lovforslag med al mulig Velvilje. Det er, som det allerede er fremhævet baade fra det ene Parti og det andet Parti, rimeligt, at en Klaring angaaende dette Forhold kommer i Stand, idet de Regler, vi fik gennemført ved Hovedlovens Revision for nogle Aar siden, har vist sig i enkelte Tilfælde at virke mindre heldigt. Om man just har truffet den rigtige Grænse, kan der altid tales om, men det er en Forbedring, at det fastslaas, at der skal foreligge Misligholdelse, og at en saadan foreligger, maa i hvert Fald klart konstateres, inden man skridter til Opsigelse. At der maa gives en Opsigelsesfrist, kan der formentlig ingen Tvivl være om.

Da der fra anden Side ønskes Udvalgsbehandling, skal jeg paa mit Partis Vegne erklære, at ogsaa vi kunde tænke os at tale om det Problem, hvorvidt det er muligt at komme længere ned med Hensyn til Tidsfristen, end Lovforslaget bestemmer.

Jensen (Gørding): Jeg skal ikke forlænge Diskussionen om de to Ændringer, dette Lovforslag indeholder, men kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Valdemar Thomsen: Ved Fremsættelsen af nærværende Lovforslag udtalte den højtærede Landbrugsminister, at det under Rigsdagens Behandling af Loven for et Par Maaneder siden var henstillet til ham at undersøge Spørgsmaalet om Lejeforholdets Ophør, i det Tilfælde der foreligger Mislig-

holdelse af en Aftale. Ministeren har altsaa nu foretaget en Undersøgelse og er naaet til det Resultat, at det kan, som det hedder, være meget byrdefuldt for Ejeren at have Lejeren siddende i sit Hus et Aar eller to, efter at Tjenesteforholdet er ophørt.

Jeg ved ikke, om den højtærede Landbrugsministers Begrundelse for, at han nu saa kort Tid efter Lovens Vedtagelse foreslaar Ændringer, er rigtig, men jeg ved, at min Gruppe ved anden Behandling i Oktober Maaned stillede et Ændringsforslag, der var paa Linie med en Henvendelse fra De samvirkende danske Landboforeninger, og som tilsigtede en Ændring af det Forhold, Landbrugsministeren nu forstaar kan være byrdefuldt. Trods det at Landbrugsministeren i 1938 over for et Landstingsudvalg, der behandlede Spørgsmaalet, erklærede sig indforstaaet med, at Tjenestehuse skal fraflyttes straks ved Tjenesteforholdets Ophør, naar Medhjælperen har Skylden for, at det ophører, trods det at Ministeren har givet et saadant Tilsagn, tog han ikke noget Hensyn til Landboforeningernes Henvendelse i Oktober Maaned, og han viste ingen Forstaaelse for det Ændringsforslag, som Bondepartiet havde stillet; tværtimod, Ministeren afviste Ændringsforslaget, idet han sagde, at saafremt det blev vedtaget, vilde det komme til at gaa ud ikke alene over de svage, men ogsaa over de uskyldige. Samtlige Partiordførere med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. J. E. Nørgaard, der var Ordfører for Partiet Venstre, sluttede sig til Ministeren i hans Afvisning af vort Ændringsforslag. Det ærede Medlem Hr. J. E. Nørgaard anbefalede, at man undlod at stemme, og udtalte — formentlig som Forklaring paa, at man vilde undlade at stemme over vort Ændringsforslag — Ønsket om, at der af Landstinget søgtes gennemført en Ændring i Overensstemmelse med Landboforeningernes Henvendelse.

Af Forhandlingerne i Oktober ses det ikke, at Landbrugsministeren lovede, som han sagde forleden, at foretage en Undersøgelse, og da hans Afvisning af vort Ændringsforslag skete, uden at man hørte noget om en eventuel Undersøgelse, kan man vist roligt gaa ud fra, at denne Begrundelse er noget søgt. Imidlertid er Forholdet det, at saavel Landbrugsministeren som Partiordførerne i Dag har accepteret den Tanke, som laa til Grund for vort Partis Ændringsforslag i Oktober. Tilbage er saa kun at tage Konsekvensen af den Erkendelse, man synes at være naaet til.

Det gør den højtærede Landbrugsmini-